

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВІ ІДАРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ

XXXVI

№ 7 (990)

27 ЛЮТОГО

1970 р.

Ціна 2 коп.

ПОКЛАСТИ КРАЙ ІЗРАЇЛЬСЬКИМ ПРОВОКАЦІЯМ

Днями в нашому університеті відбувся мітинг, на якому викладачі, студенти, співробітники засудили злочини ізраїльської воєнщини, висловивши солідарність з арабськими народами.

Мітинг відкрив заступник секретаря парткому В. І. Світличний, підкресливши, що варварський наліт авіації агресора на металургійний комбінат в Абу-Зааболі і численні жертви — є одне свідчення агресивної політики імперіалістичних кіл на Близькому Сході.

Колектив університету, — зазначив виступаючий, — як і всі радянські люди, цілком підтримує політику Комуністичної партії і Радянського уряду, спрямовану на мирне вирішення цього конфлікту. Ми висловлюємо солідарність з арабськими народами, які борються за свої законні права, засуджуємо агресивну політику Тель-Авіва та вимагаємо покласти кінець цим злочинним діям.

Виконуючий обов'язки ректора професор О. В. Богатський заявив, що у всьому світі прокотилася хвиля мітингів протесту. Своє обурення діями ізраїльської воєнщини висловлюють народи соціалістичних країн, а також прогресивні сили капіталістичних держав.

Ізраїльська агресія, — говорить далі професор О. В. Богатський, — заподіяла багато лиха арабським народам. Загинули люди, чималих втрат вразила програма. Ми одноголосно засуджуємо дії агресорів і говоримо: слід дати рішучу відсіч їм; голос протесту людей світу мусить приборкати агресорів.

Студент фізичного факультету А. Крижановський гнівно засудив нову провокацію ізраїльського уряду на Близькому Сході і вказав, що імперіалісти Заходу несуть відповідальність за те, що гине мирне населення. Жертви останнього нальоту викликали вибух гніву у людей усього світу, які вважають за свій обов'язок не допустити нової трагедії, сказали «Ні!» західним агресорам.

Спопнений великого обурення голос професора історичного факультету К. Д. Петряєва, який говорить, що Ізраїль уперто не хоче виконувати рішення ООН (1967 р.) про виведення військ з окупованих територій. Він навпаки, готує нові напади на арабські країни.

Професор К. Д. Петряєв від імені університетського колективу висловлює протест діям агресорів і засуджує їх політику, спрямовану на

на розпалювання нових воєнних дій.

Студент історичного факультету В. Глебов заявив, що світова громадськість несе відповідальність за те, що відбувається на Близькому Сході.

— Ми, студенти університету, — говорить В. Глебов, — з гли-

боким обуренням сприйняли звістку про нові злочинні дії Ізраїльської воєнщини та висловлюємо з приводу цього свій протест.

Учасники мітингу одноголосно прийняли резолюцію, в якій схвалюється політика нашої партії і уряду, спрямована на встановлення миру на Близькому Сході.

РЕЗОЛЮЦІЯ МІТИНГУ СОЛІДАРНОСТІ

Ми, студенти, викладачі, працівники Одеського університету, одностайно засуджуємо систематичні воєнні провокації Ізраїлю на Близькому Сході, бомбардування мирних міст і сіл арабських країн. Ганебний варварський наліт ізраїльських воєнних літаків на мирне єгипетське місто Абу-Заабале, внаслідок якого було забито понад 80 робітників і поранено понад 100, свідчить про те, що Ізраїль, користуючись всесторонньою допомогою імперіалістів США, Англії, ФНР, свідомо йде на загострення становища та розширення воєнних дій, які погрожують викликати на Близькому Сході воєнний конфлікт великих масштабів.

Ми протестуємо проти зростаючих поставок озброєння Ізраїлю із США, оскільки вони штовхають Ізраїль на нові авантюри. Ми цілком підтримуємо заяву ТАРС, в якій СРСР сурово попередив Ізраїль і його імперіалістичних союзників щодо небезпечних наслідків злочинної ескалації воєнних дій з боку Ізраїлю.

Ми висловлюємо повну солідарність з героїчною боротьбою арабських народів проти ізраїльської агресії і підтримуємо величезні зусилля уряду Радянського Союзу покласти край цій агресії. вирішити конфлікт між арабами та Ізраїлем на основі резолюції Ради безпеки ООН від 22 листопада 1967 року. Ми твердо перевонані, що в результаті мужньої боротьби арабів, на боці яких всі прогресивні сили сучасності, ізраїльські авантюри і провокації будуть приречені на провал.

Колектив Одеського університету візьме найактивнішу участь в проведенні дня солідарності всіх країн з арабами, накресленого Всесвітньою Радою миру на 2 березня 1970 року.

Ми вимагаємо від правлячих кіл Ізраїлю негайного припинення злочинної гри з вогнем, очищення ними зайнятих арабських територій, вирішення арабсько-ізраїльського конфлікту на справедливих для обох сторін умовах.

Агресори повинні відповісти за свої злочини! Нехай вони знають, що їх злочинні дії не залишаються безкарними!

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ

Швидко летить час. Ще зовсім недавно коридори факультетів нашого університету нагадували стривожений вулик. І це недивно. Досить було глянути на обличя будь-якого студента, щоб зрозуміти: йде сесія... Але ці химерні часи вже позаду, новий семестр повільно, однак впевнено набуває все нових і нових обергів. Попереду нові випробування — літні заліки та іспити. Проте, щоб як слід до них підготуватись, необхідно підсумувати, що було зроблено взимку, зробити відповідні висновки для подальшої роботи.

Саме цьому питанню — підсумків результатів зимової сесії і була присвячена нарада комсомольського активу нашого вузу, яка нещодавно відбулась.

З доповідю виступив член комітету комсомолу, студент історичного факультету В. Попков. Доповідач відмітив, що результати останньої сесії красномовно свідчать про безумовне зростання успішності серед студентів університету. В порівнянні з зимовою сесією минулого року вона підвищилась на 9 процентів. Особливо помітно підвищилась вона на філологічному факультеті, біологічному та факультеті романо-германської філології. А от в істориків справи гірші. За успішністю сесії вони лише на шостому місці. Фізичний й механіко-математичний факультети хоча й домоглися успіхів, але дуже незначних і значаться десь на осітніх місцях.

Особливу увагу тов. Попков В. у своїй доповіді приділив результатам складання іспитів з супільніх дисциплін. Адже оцінки, одержані студентами з супільніх дисциплін — показчик того, як вони оволодівають марксистсько-ленинськими знаннями. Прикладом в цьому може бути механіко-математичний факультет, де лише троє студентів не спромоглися скласти іспит з історії КПРС.

Серйозні побоювання викликає становище трудової дисципліни. Наприклад, на механіко-математичному факультеті 16 студентів не з'явились на іспит, одержавши таким чином «механічні двійки». Таке ж можна було спостерігати і на інших факультетах.

Починаються дебати. Слово надається секретареві комсомольського бюро філологічного факультету М. Будіянському. Він розповів, яким чином на філологічному факультеті підвищилась успішність. У досвіді філологів чимало є такого, що варто було б взяти на озброєння іншим факультетам. Це регулярні консультації викла-

дачів, фотографії студентів-боржників, вивішані на видному місці тощо.

Секретар комсомольської організації механіко-математичного факультету В. Прохорова зупинилася у своєму виступі на деяких цікавих експериментах. Наприклад, комсортимент курсу було обрано студента-старшокурсника. Він зумів знайти спільну мову зі своїми молодшими товаришами. Зараз цей курс — один з кращих на факультеті.

Член комсомольського бюро фізичного факультету В. Сидоров порушив наболіле питання про роботу ідалень та буфетів під час сесії. Про яку нормальну підготовку може йти мова, коли студент не має можливості вчасно пообідати або повечеряті!

Студент біологічного факультету Ю. Копитов висловив задоволення з приводу того, що біологи за результатами сесії знову серед кращих. Він говорить про величі труднощі, викликані браком підручників. А це ускладнє роботу.

Дуже важливе питання поручив у своєму виступі професор Д. Г. Елькін. Він сказав:

— Ми живемо у такий час, коли не лише важко читати, але й не легко читатись. А цим питанням ми майже не займаємося. У нас зовсім не розроблена методика самостійної роботи студентів, у нас немає рекомендованого режиму їх самостійної роботи. Це питання з кожним днем набуває все більшої гостроти і вимагає якнайшвидшого вирішення.

Секретар партійного комітету ОДУ професор О. В. Сурилов відзначив, що хоча успішність справа ніби й будenna, але вона надзвичайно важлива і залежить го-

Закінчення на 2-й стор.

ВЕСНА НА СТАДІОНІ

В цей недільний день на стадіоні нашого університету було гаряно. Почали свої тренувальні заняття під керівництвом досвідченого тренера, майстра спорту Валентина Бліндра футbolісти. Понад двадцять юнаків, одягнуті в теплі тренувальні костюми, змінюючи фізичну підготовку і удосконалювали техніку футбола.

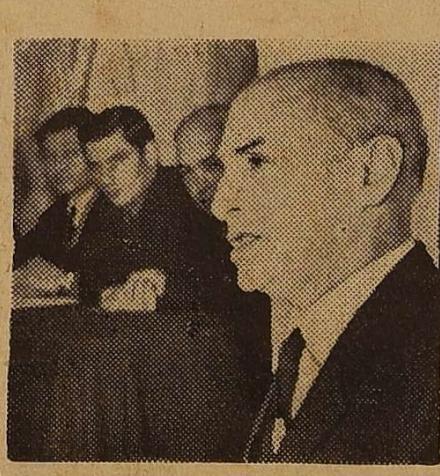
Тут же тренувалася велика група легкоатлетів під керівництвом викладача фізичного виховання, майстра спорту Миколи Бугайцева. Вони проводять свої тренування щонеділі всю зими.

Прийшли на стадіон пограти м'ячем і студенти, що лешкають в гуртожитках № 4, 5.

Для хорошої організації роботи на стадіоні спортивного клубу необхідно забезпечити інвентар, спортивну форму і підібрати обслуговуючий персонал. Госпчастя на обіцяла відремонтувати і пофарбувати трибуни, огорожу. Кафедра ж фізичного виховання запланувала до 20—25 березня підготувати спортивні майданчики, легкоатлетичне ядро та бігові доріжки і до кінця квітня закінчити будівництво душової.

Весняний спортивний сезон потрібно зустріти в повній готовності.

А. ЛУПОЛОВЕР.

НА ФОТО: зліва — уважно слухають учасники мітингу промови своїх товаришів. Справа — виступає завідувач кафедрою нової та новійшої історії професор К. Д. Петряєв.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

Завершальний етап

Важливим політичним завданням комсомолу в період підготовки до знаменного ювілею— століття з дня народження В. І. Леніна є Всесоюзний Ленінський залік комсомольців та молоді, що якнайповніше відобразив прагнення молодого покоління виконати ленінський заповіт — вчитися комунізму.

Для проведення і приймання заліку на факультетах були створені комісії, до яких ввійшли ветерани Комуністичної партії і ленінського комсомолу, викладачі кафедр суспільних наук, члени партійних бюро факультетів, відомі вчені, комсомольський актив.

Широка пропаганда цілей і завдань Ленінського заліку, його змісту, прийняття колективних та особистих зобов'язань на честь 100-ліття з дня народження В. І. Леніна — ось завдання і зміст першого етапу Ленінського заліку з квітня по 15 травня минулого року. Тоді ж у нас відбулася I республіканська науково-теоретична конференція — «Комсомол України — активний помічник партії в справі комуністичного виховання молоді».

При активній допомозі Ради молодих вчених, комсомольці написали історію комсомольської

організації ОДУ, яка була надрукована на сторінках багатотиражки.

На урочистих зборах комсомольського активу були підведені підсумки I етапу Всесоюзного Ленінського заліку.

Характерною рисою другого етапу Всесоюзного Ленінського заліку (травень - жовтень 1969 рік) була його трудова активність, участь у створенні матеріальних благ. Якщо в 1968 році в складі студентських будівельних загонів на новобудови країни витягнуло близько 300 осіб, то влітку 1969 року — понад 500 осіб працювало на будовах Тюменської області і Красноярського краю, Ціліни, України, Одеської області та Угорської Народної Республіки.

Комсомольці і молодь університету взяли активну участь в будівництві спортивно-оздоровчого табору, нового аудиторного корпусу, гурожитків, реконструкції стадіону, водної станції, в упорядкуванні університетського містечка, в реконструкції і розширенні старовинного ботанічного саду університету.

Протягом вересня і першої половини жовтня понад дві тисячі студентів нашого вузу надавали допомогу трудівникам сільського

господарства в збиранні врожаю 1969 року.

Підсумки другого етапу Всесоюзного Ленінського заліку були підведені на звітно-виборних комсомольських зборах факультетів, та на ХХIII звітно-виборній комсомольській конференції.

Третій етап Всесоюзного Ленінського заліку, з 29 жовтня 1969 року по 22 квітня 1970 року, являє собою завершення виконання прийнятих зобов'язань кожним учасником Ленінського заліку, кожною групою. Головне завдання, як і раніше, — боротьба за високу успішність, на жаль, проводилася недостатньо. Ось чому останнім часом комітет комсомолу провів ряд заходів, спрямованих на підвищення успішності. Збори в групах, на факультетах, нарада комсомольського активу, комсомольські рейди, висвітлення ходу підготовки і складання іспитів, сурова вимогливість до порушників дисципліни і надання допомоги віддаючим дали свої результати. Зимова сесія показала зростання успішності на всіх факультетах. Є чимало студентів, які всі іспити склали на «відмінно». На історичному факультеті їх 47 осіб, на філологічному, російському відділенні — 24, українському — 30; на геолого-географічному — 44, хімічно-

му — 44, біологічному — 71, фізичному — 58, механіко-математичному — 82, юридичному — 20, романо-германської філології — 83.

В здійсненні одного з основних положень Всесоюзного Ленінського заліку — глибокого вивчення теоретичної спадщини В. І. Леніна — з'явились інтересні форми. Одна з них — реферати. Багато студентів розробили теми, зв'язані з революційною діяльністю В. І. Леніна в тому чи іншому куточку нашої країни, з обраною професією, спеціальністю. Прикладом може бути така тематика рефератів: «Ленін про партійність літератури і сучасна радянська література», «Ленін про релігію», «Ленін про хімію», «Німецька мова в творах В. І. Леніна», «Ленін і Одеса», «Ленін в Парижі».

Проведення Всесоюзного Ленінського заліку має великий

вплив на вивчення суспільних наук. В порівнянні з минулим роком ріст успішності з суспільних дисциплін вище на 4,3 процента.

Кращі реферати відбираються і рекомендуються для участі в третьому Всесоюзному конкурсі студенських робіт з суспільних наук, історії комсомолу і міжнародного молодіжного руху. Після відповідної доробки багато рефератів рекомендовані для читання лекцій, для трудівників міста та області.

Зараз Ленінський залік вступив в свій завершальний етап. Основні зусилля повинні бути спрямовані на те, щоб домогтися здійснення кожним комсомольцем, юнаком і дівчиною особистих планів, виконання перед'ювілейних зобов'язань.

Напередодні ювілею вождя, 10 квітня, у всій країні будуть проведені всесоюзні комсомольські збори під гаслом: «По-ленінськи працювати, учиться, жити».

Комсомольська організація нашого університету докладає всіх зусиль, щоб гідно зустріти знаменний ювілей — 100-річчя дня народження В. І. Леніна.

Т. ТКАЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу.

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ

ловним чином від самовизначення кожного у власному житті.

— Як ми повинні оцінити результати сесії? — Таке питання поставив у своєму виступі виконуючий обов'язки ректора університету професор О. В. Богацький. Він підкреслив, що ми не повинні перебільшувати наших досягнень. Звичайно, крок вперед зроблено. Але це тільки початок. І цифра 91 процент свідчить не тільки про зростання успішності, але й про те, що в університеті зараз нараховується 341 боржник. Адже це за кількістю майже новий склад факультету романо-германської філології. Ми повинні практично втілити індивідуальний підхід до кожного боржника і до 1 березня покінчити з цим питанням.

Дуже важливо мати добре по-казники успішності з суспільних дисциплін, особливо зараз, в рік ювілею вождя.

Всі важливі питання, порушенні на засіданні активу, знайшли відбиток у розгорнутому рішенні, прийнятому одноголосно. Особливо підкреслюється головне завдання нашого університету: гідно зустріти 100-річчя від дня народження Володимира Ілліча Леніна і спрямувати свою подальшу роботу на підготовку висококваліфікованих спеціалістів.

Леонід ПЕЛЬЦМАХЕР

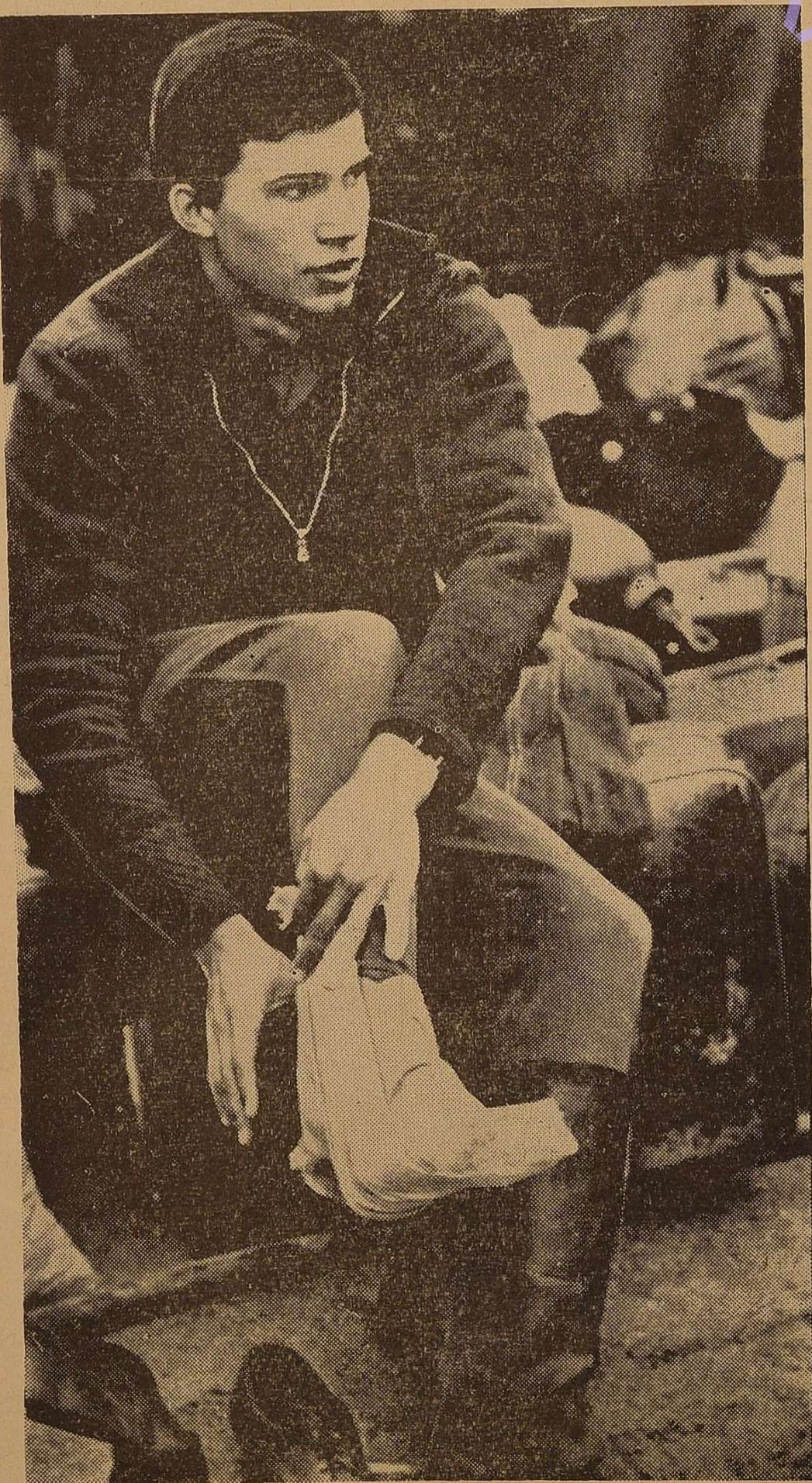
Закінчення. Поч. на 1-й стор.

НА КОНКУРС

СТУДЕНТСЬКІ БУДНІ.

Третій трудовий. Зліва — «Тут в туфлях не пройдеш», справа — «Прорив».

Фото Г. МЯГКОВА.

ЗНК

ДО ЮВІЛЕЮ ВОЖДЯ

Три дні, з 24 по 26 лютого ц. р., тривала конференція-обговорення, присвячена колективній науковій праці кафедри історії української літератури «В. І. Ленін і українська радянська література».

На першому засіданні конференцію відкрив керівник теми професор А. В. Недзвідський вступною доповіддю «Завдання вивчення проблеми «В. І. Ленін і українська література». Про ленінську теорію відображення і проблему романтизму в українській радянській літературі доповідь учасникам конференції доцент В. В. Фащенко. «Українська драматургічна Ленініана» — такою була доповідь доктора філологічних наук І. М. Дузя.

Учасники першого засідання конференції вислухали також члена Спілки письменників старшого викладача Кіровоградського педінституту ім. О. С. Пушкіна М. К. Смоленчука на тему «Прозаїк в роботі над ленінською темою».

На наступних засіданнях з доповідями виступили доцент І. Я. Заєць, ст. викладач М. І. Доброгорський, аспірантка Н. Ф. Пашковська-Рингач та гості — старший викладач Ізмаїльського педінституту О. Г. Височанська, старший викладач Миколаївського педінституту О. С. Кухар-Онишко, викладач Херсонського педінституту П. К. Параскевич та ін.

В НАУКОВІЙ БІБЛІОТЕЦІ

На всіх ділянках роботи наукової бібліотеки відчувається наближення славного ювілею — 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Всі, хто обслуговує читачів, хто дає відповіді на їх численні запитання, відзначають, що відчувається потяг читачів, особливо молоді, до оволодіння геніальною спадщиною В. І. Леніна.

Дуже цікаві роботи пишуть студенти-дипломанти історичного та філологічного факультетів. Глибоко вивчають ленінську спадщину на факультетах природничих наук, в наукових студентських гуртках.

До нас зверталися при доборі літератури з тем: «В. І. Ленін про ідеологічну боротьбу», «В. І. Ленін про науково-технічну революцію», «Ленінські принципи індустриалізації країни» та багато інших. Філологи вивчали відображення образу великого Леніна в творчості багатьох вітчизняних та зарубіжних письменників: О. М. Горького, В. В. Маяковського, А. Барбюса, Т. Манна, А. Р. Вільямса та багатьох інших.

Були теми, що висвітлювали погляди В. І. Леніна на творчість письменника, давали йм оцінку, наприклад: «Г. Уелс в оцінці В. І. Леніна».

Для полегшення добору літератури при написанні дипломних і курсових робіт, при підготовці доповіді та ін. наукова бібліотека підготувала списки літератури. Вони відобразили тематику: «До сторіччя з дня народження В. І. Леніна. Рекомендований список літератури до Тез ЦК КПРС», «В. І. Ленін — сама найлюдініша людина», «В. І. Ленін і наука», «Образ В. І. Леніна в художній літературі». При допомові покажчиків, довідників, усього довідкового апарату, читач одержує потрібну довідку, бібліографічну консультацію, відповідь.

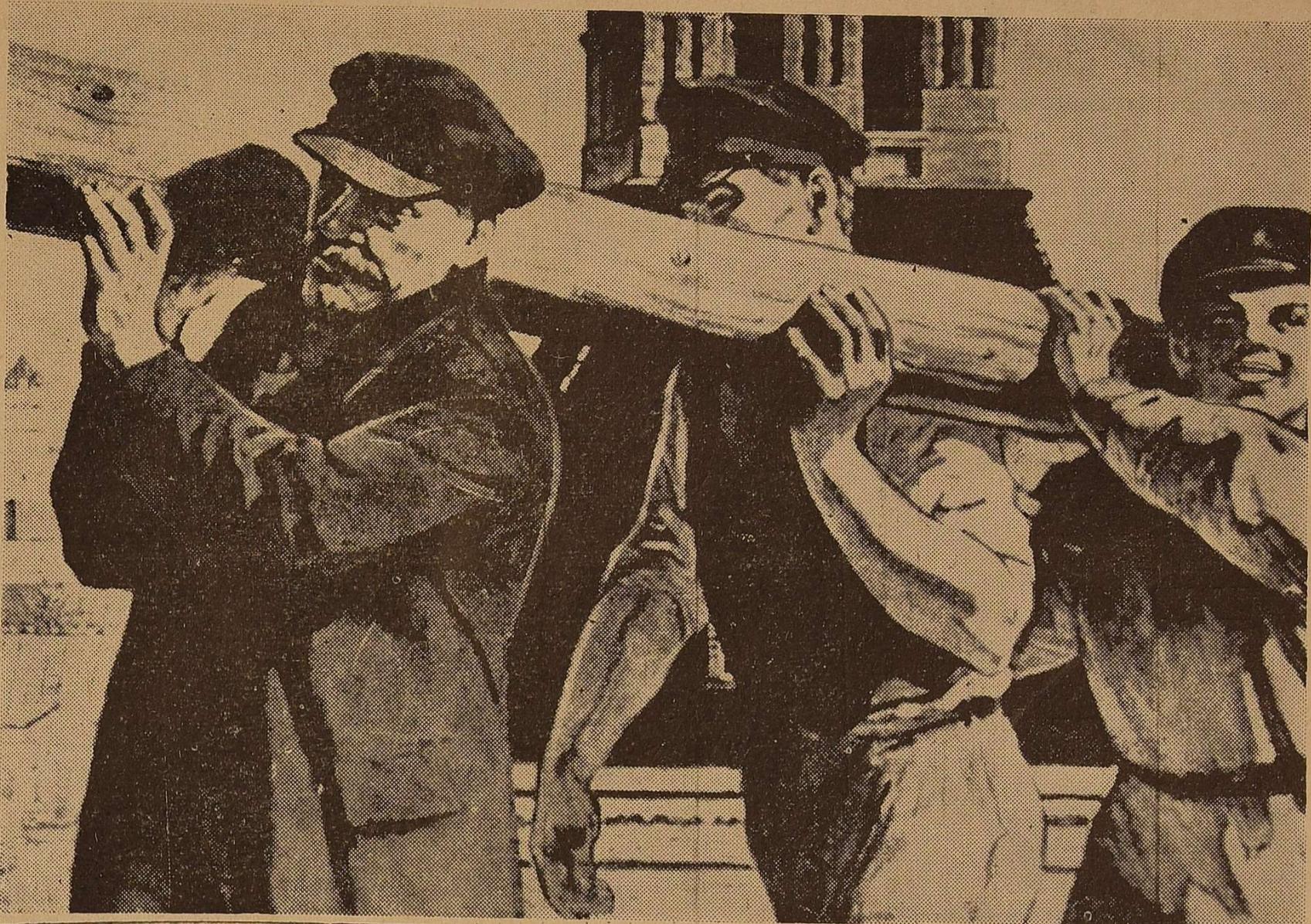
В ювілейному році на численних виставочных вітринах читачі мають змогу ознайомитись з літературою, присвяченою життю та діяльності великого вождя. Крім багатьох тематичних виставок, які змінюють одна одну, в біблі-

отеці функціонує три постійно діючі виставки: «До сторіччя з дня народження В. І. Леніна. Но ві книги (що вийшли з друку, починаючи з 1967 року)», «Постійніх останніх номерів журналів» та «Ленінський календар» («День за днем»). Перші дві виставки, розміщені у виставочно му залі бібліотеки і щотижнево поповнюються новою літературою. А «Ленінський календар» розповідає, чим займався великий Ленін, що написав, яку оголосив промову, з ким мав зустрічі, який документ підписав та багато іншого в той чи інший день його напруженно го, творчого багатогранного життя. Біля вітрин завжди стоять читачі — викладачі, студенти, увагу яких привернула та чи інша сторінка життя і діяльності Володимира Ілліча Леніна. На вимоги читачів видаються книжки, експоновані на виставці.

Зараз бібліотека готове велику книжково-ілюстративну виставку до славного ювілею.

На фото: біля одного з стендів. Завідуюча бібліографічним відділом наукової бібліотеки університету В. М. Терлецька дає консультацію студентам історичного та механіко-математичного факультетів.

Фото В. РЕШЕТНИКОВА.

Фоторепродукція В. РЕШЕТНИКОВА з картини В. Іванова «В. І. Ленін на суботнику в Кремлі».

Агітація, агітатор

Кожне слово — це сторінка з літопису життя народу, це узагальнене відбиття його досвіду, пізнаної оточуючої реальної дійсності. Кожне слово, писа в В. І. Ленін, є вже узагальнення. Та в процесі свого функціонування майже кожне слово не тільки уточнює своє первісне значення, а й може набувати різних додаткових значень. А в класовому суспільстві панівний клас та його ідеологічні оборонці дуже часто використовують слово, його семантичні відтінки для маскування своїх намірів, інтересів. Ось тільки один, дуже очевидний, із таких прикладів.

У 1905 р. буржуазія, щоб врятувати самодержавство, створила конституційно-демократичну партію. Цю назву кадетської партії В. І. Ленін так характеризував: «Назва «конституційно-демократична партія» відразу нагадує відомий вислів: «язик дано людині для того, щоб ховати свої думки». Назву «к.-д.п.» придумано для того, щоб приховати МОНАРХІЧНИЙ характер партії» (Твори, т. 8, IV вид., 441).

До речі, аналогічна доля спіткала й широко вживані тепер у нашій мові слова АГІТУВАТИ, АГІТАЦІЯ, АГІТАТОР у всіх західноєвропейських мовах стали вживатись переважно у суспільно-політичній лексиці і в нових значеннях. У середині XIX століття ці слова із французької мови через німецьку в нових значеннях і були запозичені і в російську та українську мови. У всіх підцензурних словниках російської та української мови, як і в словниках західноєвропейських мов, вони подавались тільки в таких значеннях:

АГІТУВАТИ — ширити брехливі вісти, чутки, хвилювати, підбивати людей на незаконні дії. АГІТАЦІЯ — поширення різних вигадок, чуток; підбурення до за-колоту. АГІТАТОР — підбурювач, за-колотник, бунтівник.

У такому значенні буржуазії всіх капіталістичних країн, так само, як і російському самодержавству, вигідно було в дру-

гій половині XIX — на початку ХХ ст. подавати в словниках, у пресі ці слова, щоб залякувати трудящих, щоб стримувати й гальмувати революційно-демократичний рух, щоб применшувати вплив на маси революційно-марксистського вчення. Та в цей же період у марксистській літературі, передусім у творах В. І. Леніна, слова АГІТУВАТИ, АГІТАЦІЯ, АГІТАТОР почали очищатись від буржуазної «скверні» і вживатись у значеннях, які відбивали реальну дійсність — інтереси трудящих в їх боротьбі за своє соціальне й національне визволення. Ось у яких нових значеннях вони стали вживатись та ще й тепер уживаються:

АГІТУВАТИ — поширювати, популяризувати в усній чи друкованій формі вчення марксизму-лєнінізму, вчення про завоювання трудящих політичної влади, про побудову нового комуністичного суспільства.

АГІТАЦІЯ — усна чи друкована політична діяльність, що має на меті поширення серед широких мас учнення марксизму-лєнінізму про завоювання політичної влади трудящих й побудову нового комуністичного суспільства.

АГІТАТОР — особа, якій Комуністична партія довірила й доручила поширювати, популяризувати серед мас своє вчення, програму, свою мету в той чи інший період.

Нове значення, якого набули прокоментовані слова в марксистсько-лєнінській літературі, в нашій повсякденній практиці відбиває реальну дійсність. Агітація, позбавлена правдивого ідейного змісту, писав В. І. Ленін, залишається пустим звуком, пустопорожніми закликами. Лише «вірне теоретичне розв'язання забезпечує тривкий успіх в агітації. А ми праґнемо саме до тривкого успіху і нітрохи не бентежимось тимчасовими неудачами».

(Твори, т. 6, IV вид., стор. 437).

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

В. ГРИЦАЕНКО.

Подсніжники

Февраль порой еще лютует...
То вдруг морозом пригрозит,
То злым, холодным ветром дунет,
То вдруг завьюжит, запуржит...
А то расстелется туманом,
Нагонит изморось и мглу...
Угрозой, хитростью, обманом
Готов остановить весну.
Его коварные старанья
И неразумны, и смешны.—
Весна уже не за горами!
Шаги ее уже слышны!
То вдруг в окошко постучится
Она настойчивым дождем.
То вдруг по городу промчится
Веселым, солнечным лучом...
Не перечесть ее приметы.
Но есть одна — вернее всех —
Цветы!
Цветы не пышным летом,
А в феврале, в мороз и снег.
Сегодня день холодный, снежный...
И вдруг повеяло весной!
В руках девчонки — скромный, нежный
Букет подсніжників живой!

Ірина ПУСТОВОЙТ.

Осень

Острый крик —
прощанье птичье.
Режут ножницы-крылья туман.
Продолжается обычный
Древней осени ритуал.
Продолжается...
осыпается
Золоченая лебеда.
Спелым яблоком солнце мается
Падать некуда — вот беда!

В. КОЗАК.

* * *

Не сказала ні слова.
Мовчала.
Тільки очі просили:
«Не йди».
Тільки очі молили:
«Постій».
А я думав:
«Чому так довго нема
тролейбуса?»
.....
Зів'яло квіткою при дорозі
у втомленому серці конала
Любов.

Борис САМУСЬ.

Тает

Дом на углу большой,
А в стеклах, морозом выкрашенных в дым,
Пробиты маленькие окна
Дыханием жарким, молодым.
И видишь ты глаза одни лишь,
Что на тебя глядят в упор
Призываю так. И не осилишь —
Смутишься, сникнешь, вступив взор.
Весенний шум, в февраль ворвавшись,
Рассеял грусть, раславив иней.
И ты прошел, заулыбавшись
Твоей знакомой, как любимой.

* * *

Покажите мне Маяковского,
Отыщите Данко такого,
Кто бы душу свою отдал
За одно человечье слово,
Кто платил бы на горе
проценты,
А будет нужно если,
Смог бы вот так же,
Смирил себя,
Стать на горло собственной
песне.
Где же разносчики новой эры,
Ее глашатаи — поэты?
Почему же они молчат,
Будто их не трогает это.
Почему же замолкли улицы,
Неужели никто их не слышит?
Ведь они все также волнуются,
Даже чаще, чем раньше
дашат.
Почему же некому крикнуть:
«Довольно грошевых истин!
Площади — наши палитры,
Улицы — наши кисти.
Где потомок, кто б душу губами
Как и он, смог бы вывернуть
наизнанку,
Почему же так много поэтов?
Почему же так мало Данко!»

СПОГАДИ

Падає сніг. За чорними плямами вечірніх вікон мете лютнева хуртовина. Звідкись долинають приглушенні звуки, вже не раз чутій бравурної мелодії. Кудись у майбутнє дзвіночком котиться діамантовими порошинками сміх веселого маленького хлопчика. І раптом хтось вносить у затишок теплої привітної кімнати мертвячий холод у густих чорних фарбах звістки — Андрія Малишка вже з нами немає...

І завмер дзвіночок, не чути важких астматичних подихів хуртовини, якось тъмно жеврють розпеченні волосинки у чомусь пригаслих електролампах, і набігають сумними, жалібними акордами спогади. Так, тепер уже спогади...

Якось ще до війни університетська молодь вітала у себе дорогих і прославлених поетів — Павла Тичину та Володимира Сосюру. Гуртом ведемо їх до актового залу. А Павло Григорович ввесь час бідкається і своїм напрочуд ніжним голосом промовляє:

— І як-то вірити сучасній молоді? Був у мене прекрасний учень, покладав на нього великі надії, замінив би мене на поетичній ниві і загинув...

Хтось із нас, не скопивши іронічної інтонації поетового причітання і надавши обличчю відповідного виразу зворушеного співчуття, цікавиться: Шо ж сталося?

— Що сталося? — хитро перепитує Павло Григорович і сам відповідає:

— Сталося непоправне. Взяв злодій і оженився. Пропав поет. Куди тепер йому до лірики? Муза не терпить зрадників. Вона ревнива...

Вибухає сміх, народжуються дотепні й недотепні жарти. І найгучніше від усіх сміється стрункий, з дещо монгольським прорізом очей юнак. Сміється і аж ніяк не хоче признаватися, що він

Після війни Андрія Самійловича

на знову привітно вітає Одеса.
Пробивається на скронах сивина, де-не-де на чолі проступають зморшки — сліди пережитого ліхоліття. А очі такі ж юні та веселі, як і були.

Він наш народний кандидат. Одеса висуває його посланцем до Верховної Ради республіки...

Просторий номер на другому поверсі готелю «Одеса».

Входять все нові і нові люди. Багато молоді. Читають поезії. Просять порад, допомоги. Поет втомлений, але ніхто на це не бажає звернути увагу. У номері накурено, задушливо, весело. Хтось тихенько звертається до хазяїна, чи не виставити усю цю «кумпанію» до бісового дідька. Та поет — борони боже, хіба ж можна отак з гостями.

Андрія Самійловича бентежить

скарга якоєві жінки. Він за час свого короткого перебування в Одесі вже двічі встиг побувати у ній та чомусь ніяк не може зустрітися. Пора іхати додому. А скарга залишається скаргою.

Вранці таки знаходимо її десь на вулиці Короленка, у підвальні. Вона пішла від чоловіка... Двоє дітей... Скрутні умови... Діточок не беруть у дитячий садок.

Після душевної розмови, стоять у дворі Андрій Самійлович, якийсь розгублений, пригнічений. Наївно питаемо, хіба неможливо допомогти?

— Та ні, тепер допоможуть, — якось роздратовано кидає він. — Але хіба ж для цього потрібно було мені... Він раптом здригається, винувато дивиться на нас. — Та

хіба ж тут самі, в Одесі, не могли вирішити, допомогти...

Подаютъ якийсь драндулетъ въ часівъ Вітчизняної війни. Ідемо до моря. Туди, де більше простору й солоного гострого повітря.

Тарасів парк і раптом питання:

— А що це за чорна колоца?

Кому такий пам'ятник?

Хтось із дотепників на повному

серйозі пояснює: А то на честь

революції 1905 року.

Малишко не вірить, його бе-рутъ сумніви. Не наш стиль. Таких колон давно вже не ставлять.

Та жартівник не вгаває. Коло-ну, бачите, поставили ще у 1906 році.

— Як-то? За царя і раптом?

— Так це ж Одеса, а не Петербург, Москва, навіть Київ...

Як і тоді, перед війною, найгло-лосніше від усіх сміється Малиш-

ко:

— Пропав сюжет. Хороша була б поема, а тепер навіть і вірши-ка поганого про цю колону не втнеш...

Вдивляються поетові очі у без-межну широчину моря, зосереджується на чомусь погляд, і стає зрозуміло, що народжуються у його світлій голові нові образи, рядки, рими. Він якось далеко-далеко відходить від нас, хоча, як і перед цим, ми стоямо гуртом, поруч із ним.

На опуклому склі кінескопу мо-єї «Верховини» молоде обличчя простої людини. Крепові стрічки обрамляють знайомий портре-т. Пливе труна над скінченими головами киян, що прийшли на останню зустріч з поетом. Пли-вуть спогади... Вони завжди зо-гріватимуть душу, як і цілющі слова його вічноживої поезії.

Микола ПАВЛЮК.

НА КОНКУРС
СТУДЕНТСЬКІ БУДНІ.

Третій трудовий. «Прощають-ся»...

Фото Г. МЯГКОВА.

